

[Gert Petersen]

nemføre nogle indgreb nu, som for første gang i årtier medfører et betydeligt realløn-fald i Danmark. Der må jeg skuffe hr. Niels Helveg Petersen: den disponible realløn er faktisk faldet med 10–12 pct. for almindelige lønmodtagere siden 1977 indtil dette forlig, og den er faldet i 1980 indtil dette forlig med ca. 3½ pct. for folkepensionister, så den ære kan hr. Niels Helveg Petersen ikke tage til sig, selv om han åbenbart havde lyst til det.

Sagen er den, at lønmodtagere og folkepensionister herhjemme i de sidste år har betalt så meget, at det var rimeligt, at man sagde: nu må det være andres tur til at betale, men jeg forstår, at det for det radikale venstre er det afgørende at forhindre, at det er andres tur til at betale. Vi troede egentlig, det var anderledes, vi troede det under valgkampen, for det var ikke de toner, vi hørte fra det radikale venstre, og vi troede det i december måned, men jeg har også forstået, at udviklingen i december måned fyldte det radikale venstre med mismod – hr. Niels Helveg Petersen brugte det udtryk – og jeg har også grundet lidt over og er blevet klar over, hvad det er, han tænker på. For decemberforliget betød, at der blev lagt op til en skattereform herhjemme, hvor der kunne gribes ind mod inflationsskabende rentefradrag, og det radikale venstre var med – det var så vidunderligt, og nu skulle vi i gang med det dér – men da det så kom til stykket, da vi var blevet enige, og da forliget lå klart, så var det radikale venstre ikke med længere, så fik man kolde fødder under pres fra erhvervslivet, under pres fra de velbjærgede, så stod de radikale af. Nu lægger de i stedet op til et samarbejde med venstre, de konservative og socialdemokratiet, de såkaldte gamle partiers blok, og dér formoder de vel så at de kan gennemføre deres politik på det skattepolitiske område inklusive at løse problemerne med hensyn til rentefradraget, at de vil kunne gennemføre deres politik på det energipolitiske område, inklusive at forhindre indførelse af atomkraft i Danmark, gennemføre deres politik på det jordpolitiske område og i alle de spørgsmål vedrørende en socialt rimelig byrdefordeling, som altid har spillet en så stor rolle for det radikale venstre i ord, men åbenbart ikke længere i handling, for hvis det sidste var tilfældet, var det jo ikke venstre og de konservative, man søgte sammen med nu, eller som man inderligt

beklager ikke at kunne komme sammen med og derfor appellerer til endnu en gang, så ville man søge sig et andet selskab. Dette andet selskab havde man jo fået rørt ved, men det var åbenbart noget, der forskrækkede et parti, der som de radikale i virkeligheden knytter sig til den velbjærgede del af befolkningen og åbenbart, når det kommer til stykket, plejer denne dels interessser, selv om man skulle have troet, at det forholdt sig anderledes.

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg vil gerne sige tak til energiministeren for hans tilsagn om, at regeringen straks i næste samling vil fremsætte lovforslag, der fastlægger principperne for statens engagement i oliehandel m. v. inden for DONG-koncernen. Det er, hvad det radikale venstre har arbejdet for, siden første gang anmodningen om statsgaranti nåede frem til finansudvalget.

Jeg vil gerne i denne sammenhæng sige både til hr. Glistrup og til hr. Poul Schlüter, at det er forkert at beskrive situationen på oliehandelens område sådan, at den nuværende eller andre energiministre for fremtiden kan rejse land og rige rundt og indgå de kontrakter, der passer dem. Det, der er sagt her fra energiministerens side er, at der fremlægges lovgivning, der netop skal fastlægge, hvilke former og hvilke principper der skal være gældende for statslig oliehandel inden for DONG-koncernen. Derfor er det en urigtig beskrivelse af den fremtidige situation, som hr. Glistrup og hr. Poul Schlüter har givet udtryk for.

Folketinget har med denne tilkendegivelse fra regeringen også fået at vide, at der for fremtiden skal gælde fastere regler, og at der også skal foreskrives regler for, hvorledes folketinget kan blive informeret om udviklingen.

Så vil jeg sige til hr. Bertel Haarder, at der i forbindelse med dette forlig er gennemført arbejdsmarkedspolitiske foranstaltninger. Der er sket en styrkelse af arbejdsformidlingen, der er sket en stramning af efterlønsbetingelserne på en måde, som er lempelig, der er sket en fremrykning af jobtilbudsordningen med et halvt år, og endelig er der nedsat et fællesudvalg mellem Dansk Arbejdsgiverforening og LO, der gennemgår utilsigtede virkninger af dagpengesystemet.